

veltjente og dygtigste Arbejdere, der fik den højeste Løn, men det er det saa langt fra, at paa Statsbanernes Værksteder endogsaa Folk, som have staaet der i 20 Aar, endnu have den mindste Løn, der overhovedet betales. Og det er ikke Folk, der ikke kunne udføre deres Arbejde, det er dygtige Folk. Til Gengæld er der Folk, som efter kun at have staaet der halvandet à to Aar ere langt oppe over Minimallønnen, ja, oppe paa den højeste Løn, der gives derude. Det er en mærkelig Fremgangsmaade, og jeg vil anmode den højtærede Minister om at faa dette Forhold undersøgt, og at stille Arbejderne paa Statsbanernes Værksteder i alt Fald nogenlunde lige med Arbejdere i private Virksomheder. Der er endog saa stor Forskel, at medens Gennemsnitslønnen paa private Maskinfabriker her i Landet er 37 Øre pr. Time, er den paa Statsbanernes Værksteder kun 33 Øre pr. Time, saa man vil kunne forstaa, at det er meget faa Arbejdere, der ere oppe over Minimallønnen. Det forekommer mig, at hvis Statsbanerne ville sikre sig dygtig Arbejdskraft, skulde man først sørge for at betale en Løn, der svarede til den, som betales i private Værksteder, og dernæst skulde man lade være med at betragte Arbejderne derude som Soldater og indføre nogenlunde de samme Forhold, som herske paa private Værksteder. Jeg er overbevist om, at saa vilde Arbejdet derude gaa langt bedre, end det gaar i dette Øjeblik. Som Forholdene nu ere paa Værkstederne, kan det kun avle Bitterhed og Misfornøjelse, og det bidrager sikkert ikke til, at Statsbanerne faa deres Arbejde udført saaledes, som det skulde og burde udføres.

Et andet Forhold, som for saa vidt ogsaa angaar Lønningerne ved Statsbanerne, skal jeg tillade mig at omtale med et Par Ord, fordi det i de sidste Dage har givet Anledning til højlydte Klager, nemlig Lønningerne for de Mennesker, der engageres til Snekastning. Vi fik jo i Søndags og Mandags ganske overraskende en ret betydelig Ladning Sne sendt ned. Man skulde tro, at det var Statsbanernes Opgave saa hurtig som muligt at faa Sneen fjernet. Det forekommer mig, at den Maade, man har taget denne Sag paa, nærmer sig ikke saa ganske lidt til en Skandale. Sneen faldt i Søndags og Mandags, og det er ikke Sne, der har røget synderlig meget omkring, den har ligget temmelig fast, men ikke destomindre er der ikke regelmæssig Drift — der var det

i alt Fald endnu ikke i Formiddags — paa Banen mellem Kjøbenhavn og Roskilde. Og hvad er saa Grunden? Ja, naar man undersøger det, ser man, at Grunden er den, at man ikke har villet betale de Folk, som skulde benyttes til at rydde Banen, en ordentlig Løn. Man begyndte med at byde dem 20 Øre pr. Time; det vilde Folkene ikke arbejde for, og man maatte saa endelig op til 35 Øre pr. Time. Men i Stedet for at antage 60 Mand, som der var Brug for, antog man kun en Snæs Mand. Da de saa havde arbejdet nogle Timer, sagde man: Nu faa I ikke mere end 25 Øre pr. Time. Saa gik de ganske naturligt, og da man saa endelig fra Banernes Side bekvemmede sig til at give dem den Løn, de forlangte, vare de engagerede andre Steder. Det er alt saa Grunden til, at man ikke har faaet ryddet denne Strækning. Det forekommer mig, at det er en forkert Maade at ordne disse Sager paa. Da Telegrafens var afbrudt til Kjøbenhavn, antager jeg, at det har været Malkonduite fra de Mænds Side, som skulde ordne disse Sager omkring paa de forskellige Steder, og at det er dem, som ikke have været paa deres Plads. Det forekommer mig, at det vilde være naturligt, om den højtærede Minister eller Baneadministrationen søgte at faa en Overenskomst med Arbejdsmændenes Forbund, saa at man ikke ved lignende Lejligheder skulde staa og mangle Arbejdskraft. Det vilde være ganske let at faa en saadan Overenskomst, og jeg kan ikke se, at Staten ikke lige saa godt som andre skulde kunne forhandle med Arbejdernes Organisationer, saaledes at man kunde undgaa den Slags Kalamiteter. Det har ganske sikkert ikke været nogen billig Historie for de rejsende at skulle ligge over baade det ene og det andet Sted i længere Tid, fordi Statsbanerne ikke have villet betale de Folk, de skulle benytte, en anstændig Løn.

Det var disse Bemærkninger, jeg vilde gøre til det foreliggende Lovforslag, det vil vel sagtens efter de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen), blive gennemført uden Udvalg. Jeg tror, at denne Lov vil blive en Skuffelse for mange af Funktionærerne. De lavere Lønningsklasser ville sikkert ikke føle sig tilfreds med den, det er jeg overbevist om, men der er nu maaske ikke andet at gøre end at sluge den raa, som den er. Jeg skal dog tillade mig at sige, at jeg, som jeg nævnte før, vil stille et